HUBERTUS

Święty Hubert – za życia Hubertus z rodu Merowingów, rodem z Gaskonii, zapalony jeździec i zagorzały miłośnik polowań, późniejszy biskup Liège – to patron koniarzy, jeźdźców, myśliwych i leśników. Legenda głosi, że do 40. roku życia oddawał się hulankom i swawolom, a w swej miłości do łowów był tak zapamiętały, iż pozwolił sobie wybrać się na polowanie w Wielki Piątek. I właśnie owego dnia ukazał mu się wspaniały jeleń – albinos – z krzyżem jaśniejącym pośród poroża. Zrozumiał Hubertus całą niestosowność swego postępowania, pojął cały ogrom grzechu, jakiego się dopuścił, i postanowił od tej pory zarzucić polowania i wieść życie przykładne a pobożne. Za zasługi na tym polu został mianowany biskupem Liège, a za szerzenie wiary chrześcijańskiej pośród licznych jeszcze wówczas pogan – wkrótce po śmierci uznany za świętego. Relikwie św. Huberta poświęcone zostały 3 listopada 743 r. i dlatego 3 listopada obchodzony jest Dzień św. Huberta, inaczej zwany Hubertusem – czyli święto jeźdźców, myśliwych i leśników. Pamiętajmy, że słowo Hubertus jako nazwę święta zapisujemy wielkimi literami, zaś hubertus – gonitwę konną – czyli zwyczaj związany z tym świętem zapisujemy małymi literami.